

IDŹ DO:

- Spis treści
- Przykładowy rozdział

KATALOG KSIĄŻEK:

- Katalog online
- Zamów drukowany katalog

CENNIK I INFORMACJE:

- Zamów informacje o nowościach
- Zamów cennik

CZYTELNIA:

- Fragmenty książek online

+ do koszyka

do przechowalni

BESTSELLER

NOWOŚĆ

Helion Wydawnictwo

Wydawnictwo Helion
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel. 032 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl

e-mail: septem@septem.pl
redakcja: redakcjawww@septem.pl
informacje: o księgarni septem.pl

Pies. Szkolenie, pielęgnacja, przyjaźń. Poradnik bez kantów

Autor: Carlo DeVito, Amy Ammen
Tłumaczenie: Olga Kwiecień-Maniewska
ISBN: 978-83-246-1739-5
Tytuł oryginału: [Everything Dog Book](#)
Format: 180x235, stron: 344

Jak rozmawiać trzeba z psem?

Czy marzyłeś w dzieciństwie o wiernym zwierzątku? Jeśli tak, prawdopodobnie chciałeś mieć psa. Naszą miłość do tych wspaniałych stworzeń utrwała telewizja — Reksio, Pankracy, Szarik, Lassie... I jak tu ich nie kochać? To stworzenia mądre, oddane i szczerze. Zasługują na to, by być prawowitymi członkami naszej rodziny. Jako odpowiedzialny i troskliwy właściciel na pewno chcesz wiedzieć, jak najlepiej zaopiekować się Twoim ulubieńcem.

Jesteś szczęśliwym posiadaczem rasowego psa z rodowodem, przynoszącego Ci chlubę podczas rozmaitych wystaw? A może z radością oddajesz się spacerom z niepowtarzalnym mieszkańcem ze schroniska? Bez względu na to, czy przy Twojej nodze kroczy medalista, czy rezolutny kundelek, powiemy Ci wszystko, co koniecznie musisz wiedzieć o swoim czworonożnym przyjacielu. Dodamy także kilka historii i porad, których nie znajdziesz w żadnej innej książce. Podpowiemy Ci, z jakim psem najlepiej się „dogadasz”, a także zaproponujemy dość obszerny kurs dobrego wychowania dla Twego pupila. Posłużymy również pomocą w kwestii psiej higieny i najlepiej zbalansowanej diety.

Dlaczego warto wiedzieć?

Nie znajdziesz drugiego tak wdzięcznego stworzenia jak pies. Jeśli odpowiednio się nim zaopiekujesz i wyszkolisz, okaże Ci swoją wdzięczność na tysiące sposobów. Zadbaj o to, by był zdrowym i szczęśliwym zwierzątkiem.

- Psy rasowe — co warto wiedzieć o poszczególnych rasach.
- Podstawowe potrzeby czworonoga — co mu szkodzi, a co uszczęśliwia.
- Żywnienie — podawanie karmy, domowe jedzenie, psia dieta.
- Edukacyjne zabawy, szkolenie i wydawanie komend.
- Zapobieganie problemom zdrowotnym i opieka nad chorym zwierzęciem.

Wstęp

9

Rozdział 1.

O psach i ich pochodzeniu

13

Historia ludzi i psów	14
Egipcjanie	15
Grecy i Rzymianie.....	16
Średniowiecze i renesans	17
Psy dzisiaj	19
Organizacje kynologiczne	20
Inne stowarzyszenia kynologiczne w Polsce	22
Organizacje zajmujące się prawami zwierząt	24
O rasach	24
Psy myśliwskie.....	26
Psy gończe.....	34
Psy pracujące	41
Teriery.....	52
Miniaturowe psy towarzyszące.....	61
Inne rasy	70
Psy pasterskie	78
Pozostałe rasy	85

Rozdział 2.

Jak wybrać psa dla siebie?

89

Pytania, które powinieneś zadać, zanim sprawisz sobie psa	90
Zawężanie kryteriów wyboru	92
Styl życia.....	92
Psujesz mój styl.....	92
Wystawy psów	94
Rozmowa z hodowcą.....	95
Rozmowa z weterynarzem	96
Rozmowa z przyjaciółmi.....	98
Rasowy czy mieszaniec.....	98
Szczeniak czy dorosły?	102
Skąd wziąć psa?.....	105
Hodowcy	105
Sklep lub giełda zoologiczna	108
Adopcje psów rasowych	110
Schroniska i azyle.....	111
Przyjaciele.....	112

Rozdział 3.

Podstawowe potrzeby Twojego psa 113

Wprowadzenie szczeniaka lub dorosłego psa do domu.....	114
Przygotowanie domu na przybycie szczeniaka.....	114
Wyprawka.....	117
Żywienie psa.....	127
Co zawierają karmy dla psów?	128
Rodzaje jedzenia	131
Pory karmienia psa.....	134
Ilość podawanej karmy.....	135
Smakołyki.....	136
Woda.....	138
Pielęgnacja psa.....	139
Czesanie	140
Kąpiele	142
Obcinanie pazurów	144
Pielęgnacja uszu i oczu	146
Profesjonalni psi fryzjerzy	147

Rozdział 4.

Szkolenie psa 149

Nauka czystości.....	150
Klatka.....	150
Plan dnia.....	154
Kontrola załatwiania się.....	155
Przedszkole dla szceniąt	162
Socjalizacja.....	163
Nauka chodzenia na smyczy.....	165
Jazda samochodem	166
Nauka akceptowania zabiegów pielęgnacyjnych i badania	166
Oduczanie gryzienia	169
Zapobieganie problemom	175
Proste komendy.....	177
Podstawowe szkolenie	179
Właściwe wyposażenie	179
Wykorzystanie smakołyków w szkoleniu	184
Cierpliwość.....	185

Podstawowe umiejętności: nagłe zwroty	186
Komendy	192
Komendy stacjonarne: siad-zostań	195
Komendy stacjonarne: waruj-zostań	199
Komendy stacjonarne: stój-zostań	203
Komendy w ruchu: chodzenie przy nodze	204
Komendy w ruchu: przywołanie (wróć)	207
Dalsze ćwiczenia i zastosowanie komend	210
Inne komendy	213
Umiejętności społeczne	218

Rozdział 5.

Zaawansowane szkolenie psa 221

O co w tym wszystkim chodzi?	222
Szkolenie psów jako hobby	223
Wybór szkoleniowca lub szkoły tresury	223
Zaawansowane ćwiczenia	225
Sygnały optyczne, gwizdki, pstrykanie palcami	225
Błyskawiczne komendy	226
Zabawa podczas szkolenia	227
Siad-zostań na odległość	228
Zostawianie w pozycji siad, gdy przewodnik znajduje się poza zasięgiem wzroku	228
Waruj-zostań — na odległość i gdy przewodnik znajduje się poza zasięgiem wzroku	229
Siad i waruj w ruchu	229
Formalne przywołanie — „do mnie”	230
Komendy bez smyczy	231
Idź	236
Aportowanie	237
Daj głos	238
Skakanie	238
Szybkie sposoby na najpowszechniejsze problemy	240
Zapobieganie problemom	240
Zalecenia dotyczące zapobiegania problemom i rozwiązywania ich	242
Pomoce	259
Problemy z innymi członkami rodziny	262
Program opieki nad psem	264

Rozdział 6.

Najlepszy przyjaciel człowieka **267**

Twój najlepszy przyjaciel	268
Wystawy psów	269
A więc chcesz być gwiazdą!	270
Sporty kynologiczne	273
Obedience, agility i tropienie	274
Konkurencje przeznaczone dla określonych ras	276
Próby i konkursy myśliwskie	276
Pasienie	277
Wyścigi chartów	277
Próby i konkursy pracy norowców	278
Inne konkurencje	279
Przygoda czeka na szlaku	281
Przygotowania	282
Podróż	283
Wędrówka	284

Rozdział 7.

Psie zdrowie **287**

Zapobieganie problemom zdrowotnym	288
Regularne szczotkowanie	288
Sprawdzanie stanu oczu, uszu i pyska	290
Pazury	291
Znaczenie właściwego żywienia	291
Zdrowa woda zdrowia doda	292
Otoczenie	292
Ruch i czas poświęcany psu	292
Kastracja lub sterylizacja	293
Szczepienia i wizyty kontrolne u weterynarza	293
Podstawy opieki nad psem	294
Szczepienia	294
Zwalczanie pcheł	297
Zwalczanie kleszczy i zabezpieczenie przed nimi	300
Co z robakami?	300
Typowe przypadłości	301
Skóra	301
Typowe schorzenia oczu, uszu i pyska	304

Układ pokarmowy	309
Układ oddechowy.....	312
Układ krążenia.....	313
Układ nerwowy.....	313
Układ mięśniowo-szkieletowy	314
Układ moczowy	314
Układ rozrodczy.....	315
Pomoc w nagłych wypadkach.....	316

Rozdział 8.

Opieka nad starszym psem 319

Proces starzenia się	320
Dbanie o potrzeby starszego psa	321
Szttywność w poruszaniu się	321
Podejrzane guzki.....	321
Wzrok i słuch.....	321
Zęby i dziąsła	322
Żywienie starszego psa.....	322
Ćwiczenia na dziś i jutro	323
Badanie weterynaryjne.....	323
Wokół domu	324
Czas pożegnania.....	325
Po stracie przyjaciela	328
Stary pies i nowy pies.....	328

Rozdział 9.

Dodatkowe źródła 331

Czasopisma o psach	332
Książki	333
Ogólne	333
Adopcja	333
Zdrowie.....	333
Szkolenie i zachowanie.....	334
Organizacje i stowarzyszenia	334
Pomoc zwierzętom.....	334
Organizacje kynologiczne	334
Kluby ras	335

Spis treści

Strony internetowe	341
Ogólne	341
Szkolenie i zachowanie.....	341
Zdrowie.....	341
Sport z psem.....	341
Sklepy internetowe	342

2

Jak wybrać psa dla siebie?

Pytania, które powinieneś zadać, zanim sprawisz sobie psa

Nie ma nic wspanialszego, niż wrócić do domu po ciężkim dniu pracy i zostać powitany przez psa, który na Twój widok macha ogonem i usiłuje Cię zalizać z radości. Psy są pełne werwy, kochające i cudowne — nie da się ukryć, że są wspaniałymi towarzyszami. Kochają być w centrum uwagi, uwielbiają długie spacery, zabawy i psoty.

Jednak przy tym wszystkim nie można zapominać o tym, że pies to ogromna odpowiedzialność. Oczywiście przyjemnie jest się zwinąć razem z psem na kanapie i oglądać telewizję, wspaniale jest zabrać go ze sobą na wycieczkę czy spacer albo bawić się z nim na plaży, w parku czy na śniegu. Jednak psy wymagają wiele uwagi i przezorności, nawet w takie dni, kiedy wolałbyś się zająć sam sobą.

Każdego roku tysiące psów jest porzucanych lub oddawanych do schronisk. Najczęściej nie ma w tym żadnej winy psa. Kiedy ze ślicznego szczeniaka wyrasta ośmiomiesięczny podrostek, który zaczyna przejawiać upór nastolatka, często właściciel nie daje sobie z nim rady. Zwłaszcza osoba, która dotychczas mu pobbłażała, może nagle stanąć oko w oko z psem, który warczy na nią, gdy próbuje go zgonić z kanapy — cóż, jest to nie lada kłopot. Ludzie oddają psy, ponieważ zabrakło im wiedzy, jak

o nie dbać i jak je dobrze wychować. Nagle odkrywają, że dalmatyńczyk potrzebuje mnóstwo ruchu; nie sądzili, że bernardyn będzie *aż tak* duży; nie spodziewali się, że maltańczyk będzie wymyślał kolejne psoty z prędkością światła. Nagle dotąd ukochany Azorek trafia do schroniska, gdzie przeżony kuli się w kącie klatki, nie wiedząc, co się stało, i obserwując przechodzących obok obcych ludzi. Żyjemy w czasach przedmiotów jednorazowych, które wyrzuca się, gdy się zużyją lub

popsują — to podejście dotyczy nawet współmałżonków, a co dopiero psów. Niestety, to one często płacą najwyższą cenę — co roku tysiące psów

jest usypianych, ponieważ nie ma dla nich nowych domów, a przepełnione schroniska nie są im w stanie zapewnić opieki. Dzieje się tak dlatego, że wiele osób niedostatecznie przemyślało kwestię, nim zdecydowało się na psa. Nie pozwól, by tak się stało w Twoim przypadku! Zanim ulegniesz prośbom dzieci, które tak bardzo chcą mieć psa, zanim zrealizujesz własną zachciankę, zadaj sobie kilka ważnych pytań. Jaki rodzaj życia prowadzisz? Ile czasu możesz poświęcić zwierzęciu? Czy ktoś będzie mógł być cały dzień w domu, by poświęcić czas na socjalizację szczeniaka i nauczanie go czystości? Czy masz ogrodzone podwórko? W jakim wieku są Twoje dzieci? Czy wszyscy członkowie rodziny pragną mieć psa, czy jedynie ulegasz prośbom dziecka? Jakiego psa chciałbyś mieć? Dużego czy małego, spokojnego czy aktywnego, kudłatego czy bezwłosego, czystego czy śliniącego się? Istnieje setki uznanych ras, a do tego oczywiście rozmaite mieszańce, co pozwala znaleźć psa dokładnie odpowiadającego naszym potrzebom.

Poświęć więc trochę czasu na zastanowienie się, czego Ty i Twoja rodzina pragniecie. Bądź odpowiedzialny, a będziesz mógł w pełni korzystać z radości i ciepła, które pies wniesie w Wasze życie.

Jakie pytania zadać w schronisku?

Postaraj się dowiedzieć jak najwięcej na temat dorosłego psa lub szczeniaka, którego chcesz przygarnąć. Powinieneś zadać następujące pytania:

Dlaczego pies został oddany do schroniska?

Kim byli poprzedni właściciele?

Czy zwierzę było w przeszłości maltretowane lub zaniedbywane?

Czy w schronisku znajduje się miotowe rodzeństwo szczenięcia i czy można je zobaczyć?

Czy w schronisku przebywa też matka szczenięcia i czy można ją zobaczyć?

Czy możesz spędzić z psem więcej czasu, nim się zdecydujesz?

Czy zwierzę zostało przebadane przez weterynarza, by wykluczyć poważne choroby?

Czy pies ma komplet szczepień?

Czy pies kiedykolwiek zachowywał się agresywnie? Czy jest lękliwy?

Zawężanie kryteriów wyboru

Styl życia

Zapomnij o wystroju wnętrz czy urządzaniu ogrodu. Nie możesz wybrać psa tylko dlatego, że wydaje Ci się, iż pasowałby do Twojej sofy albo do Twojego ogrodu w stylu angielskim. Nie wybierasz go też pod kątem tego, czy pasuje do kostiumu od Ralpha Laurena, czy raczej do znoszonych dżinsów i traperów. Nie w taki sposób wybiera się psa. Pies to nie dodatek czy gadżet. To żywe stworzenie, które posiada umysł, poczucie humoru i uczucia. To tak jakby kolejna osoba w domu!

Kiedy mówię o stylu życia, mam na myśli to, co robisz każdego dnia. W jaki sposób spędzasz swój wolny czas? Jeździsz na rolkach lub na rowerze? A może oglądasz sport i filmy w telewizji? Chodzisz na długie piesze wycieczki? Wyjeżdżasz na jednodniowe wypadki samochodem? Idziesz do parku albo na plażę i wylegujesz się w słońcu? Czy pracujesz? Na cały etat czy jego część? Czy jesteś jedną z tych osób, które robią wszystko dla kariery i spędzają w pracy 70 godzin tygodniowo? Czy codziennie po pracy wracasz do domu, bierzesz prysznic, a potem znowu wychodzisz, by zjeść obiad na mieście i spotkać się z przyjaciółmi w barze? Czy jesteś pedantycznie porządkowy? Czy nie masz alergii na zwierzęta? Wybierając psa, musisz zadać sobie tego typu pytania, tak by znaleźć zwierzę najlepiej pasujące do Ciebie.

Psujesz mój styl

Bardzo ważne, byś przyjrzał się swojemu życiu, zanim sprawisz sobie psa, tak by pół roku później Twój Azor nie znalazł się na ulicy, szukając nowego właściciela. Nie chcesz przecież wracać do domu i przeklinać swojego zwierzęcia, bo przez niego nie możesz iść na tę świetną imprezę u kolegi z pracy. Często ludzie, którzy nie zastanowili się, czego dokładnie oczekują od psa, odkrywają, że wybrany przez nich zwierzak ma zupełnie inne potrzeby niż oni. Nie potrzebujesz psa, który będzie Ci przeszkadzał, nie chciałbyś też unieszczyć lekkomyślnie wybranego zwierzęcia.

Jeśli uwielbiasz jeździć na rolkach, to potrzebny Ci pies, którego będziesz mógł zabrać ze sobą i który będzie dzielił z Tobą przyjemność czerpaną z tego hobby. Innymi słowy, potrzebny Ci wytrzymały, energiczny pies, który będzie mógł dotrzymać Ci kroku, a nie taki, który już po przebiegnięciu kilometra zacznie ciężko dyszeć. Jeśli z kolei jesteś miłośnikiem spokojnych wieczornych przechadzek, to nie potrzebujesz kipiącego energią potwora, który będzie Cię włókł na smyczy wokół osiedla, ale psa, którego temperament pozwoli mu się dostosować do Twojego tempa, byście razem mogli się cieszyć wieczornym powietrzem.

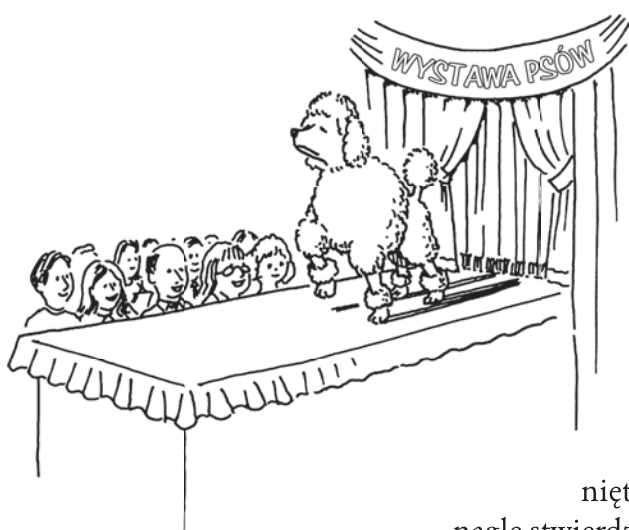
A może potrzebujesz psa, który będzie w stanie niestrudzenie bawić się z dziećmi i któremu będziesz mógł ufać, gdy znajdą się w jego obecności? Pies nie będzie oczywiście zastępczym rodzicem ani czymś w rodzaju żywej zabawki, ale może stać się towarzyszem zabaw dzieci, które uprzednio nauczysz odpowiedniego zachowania.

Dobre imiona dla psów

Argo	Fryga	Macho
Astro	Fuks	Miętus
Atom	Gacek	Nugat
Atos	Gaga	Nuka
Aza	Goldi	Ozon
Bajka	Groza	Plamka
Bari	Happy	Prymus
Bax	Hultaj	Rufus
Bomba	Huzar	Saba
Brutus	Impet	Supel
Bryza	Irga	Szaman
Budrys	Irys	Urwis
Cytra	Jogi	Vega
Czika	Jona	Wigor
Daktyl	Kadet	Wilga
Dunia	Kaduk	Wulkan
Figiel	Kokos	Zadra
Fraszka	Lancet	Zagraj

Wystawy psów

Najlepszym sposobem, żeby dowiedzieć się czegoś o konkretnej rasie psów, jest wybranie się na wystawę psów rasowych. Na wystawie można spotkać reprezentantów większości zarejestrowanych przez FCI ras i porozmawiać z ludźmi, którzy znają je najlepiej, czyli z ich wystawcami i hodowcami. A ponieważ wystawa to okazja do zobaczenia wielu różnych psów i porozmawiania z wieloma ludźmi, więc może się tak zdarzyć, że wychodząc, będziesz zdecydowany na zupełnie inną rasę, niż kiedy wchodziłeś.

Może Ci się na przykład wydawać, że beagle odpowiadałby wszystkim w Twojej rodzinie. Nie jest ani za mały, ani za duży; dzieci będą mogły się bezpiecznie z nim bawić i nie rozniesie domu, a jednocześnie jest dość aktywny i wytrzymały, by towarzyszyć Wam w rodzinnych wyprawach. Idziesz na wystawę porozmawiać z hodowcami i zapytać, czy mają teraz szczenięta, jednak widząc beagle na ringu,

nagle stwierdzasz, że jednak nie podobają Ci się aż tak bardzo. Ciągłe mają nosy przy ziemi, szczekają na inne psy i wydają się nazbyt powściągliwe. Czujesz rozczarowanie, lecz w tym momencie Twój syn ciągnie Cię za rękaw, pytając: „A to co za piesek?”, i od pierwszego wejrzenia zakochujesz się w małych białych westie.

Najlepiej jest zobaczyć daną rasę na własne oczy. Rozmowa z doświadczonym hodowcą jest bezcennym źródłem informacji o rasie. Hodowcy mają doświadczenie w rozmawianiu z ludźmi takimi jak Ty. Chcą również znaleźć jak najlepsze domy dla hodowanych przez siebie szceniąt. Hodowca husky nie poleciłby tej rasy do domu, w którym głównym opiekunem miałyby być osoba jeżdżąca na wózku. Nie byłoby to w porządku ani w stosunku do tej osoby, ani w stosunku do psa.

W jaki sposób znaleźć informacje na temat wystaw psów? Najprościej zadzwonić do lokalnego oddziału Związku Kynologicznego lub odwiedzić stronę internetową <http://www.zkwp.pl/zg/>

Rozmowa z hodowcą

Jak już wspomniano wcześniej, najlepszym źródłem informacji o rasie jest jej hodowca. W końcu to ktoś, kto jest pasjonatem danej rasy, kto mieszka z jej przedstawicielami od wielu lat i zna wszystkie jej zalety i wady.

Hodowca powinien również zadać Ci wiele pytań, które pomogą Ci stwierdzić, czy dana rasa się dla Ciebie nadaje. Może Cię na przykład zapytać o to, jak często wyjeżdżasz albo jak aktywny tryb życia prowadzisz. Możesz sobie uświadomić, że nie jesteś takim znowu sportsmenem, jak Ci się wydawało, albo że masz naprawdę niewiele wolnego czasu. Z drugiej strony, możesz się mile zdziwić, słysząc, że rasa, co do której miałeś obawy, że jest nazbyt aktywna jak na Twoje potrzeby, jednak nie potrzebuje aż tak dużo ruchu. Hodowca może też poddać Ci pomysły, w jaki sposób zapewnić psu dostateczną ilość zajęcia, jednocześnie nie zmieniając dramatycznie swoich nawyków.

Inną korzyścią z rozmów z hodowcami jest to, że możesz znaleźć tę konkretną osobę, od której chciałbyś kupić swojego szczeniaka (lub starszego psa). Może to być ktoś, kto najbardziej wyczerpująco odpowie na Twoje pytania albo do kogo od razu poczujesz sympatię, albo czyje psy sprawiają wrażenie najlepiej wychowanych i łagodnych. Hodowca powinien być osobą, do której będziesz mógł zadzwonić w każdej chwili, jeśli miałbyś jakikolwiek problem ze swoim psem. Kiedy Twój szczeniak gryzie wszystko, co mu wpadnie w ząbki, kiedy nie radzisz sobie z nauczeniem go czystości albo kiedy dorosły pies nagle zaczyna kuleć, dobrze wiedzieć, że jest ktoś, do kogo możesz się zwrócić o radę, kto nie tylko zna rasę, ale i Twojego psa.

Odpowiedzialny hodowca odpowie na wszystkie pytania związane z Twoim nowym przyjacielem: jakie cechy mają jego rodzice i rodzeństwo, czy wśród jego przodków są psy pracujące, jakie cechy starał się wyeliminować lub wzmocnić w hodowli, jakie problemy zdrowotne mogą występować w rasie i tak dalej. Hodowca, który unika odpowiedzi na podobne

pytania — szczególnie te związane z kwestiami zdrowotnymi dotyczącymi ras narażonych na dysplazję stawów biodrowych lub inne choroby o podłożu genetycznym — nie jest godzien Twojego zaufania i prawdopodobnie ma coś do ukrycia.

Dobry hodowca chce, żeby szczenięta i starsze psy z jego hodowli znalazły domy, w których będą kochane, otoczone opieką i traktowane jak członkowie rodziny do końca życia. Wielu hodowców zastrzega sobie w umowie, byś skontaktował się najpierw z nimi, w razie gdybyś z jakiegoś powodu nie mógł zatrzymać psa. Czyż nie tak właśnie powinien się zachować odpowiedzialny hodowca?

Rozmowa z weterynarzem

Badania potwierdzają, że to właśnie do lekarzy weterynarii w pierwszym rzędzie zwracają się właściciele zwierząt z różnymi problemami, poczynając od zdrowotnych, a na behawioralnych kończąc. Ze względu na to, że weterynarze mają w swojej pracy do czynienia z różnymi rasami psów, nierzadko są w stanie podzielić się swoją wiedzą na temat ich charakterystycznych cech.

Weterynarz może wiedzieć, że w pobliskiej hodowli labradorów suki rozmnażane są zbyt często, a szczenięta przejawiają problemy z zachowaniem, na przykład są nerwowe lub agresywne. Może Ci powiedzieć, że u 70% spotykanych przez niego owczarków niemieckich rozwija się dysplazja stawów biodrowych albo że bichon frise jest idealnym psem rodzinnym. Musisz jednak wziąć pod uwagę, że chociaż weterynarze widują wiele psów, nie znaczy to, że są ekspertami od wszystkich ras.

Kiedy już zdecydujesz się na konkretnego psa, musisz znaleźć weterynarza, któremu będziesz mógł ufać i z którym będziesz stale współpracować. Jeśli weterynarz zbywa Cię i nie odpowiada na Twoje pytania albo masz wrażenie, że nie chce poświęcić odpowiednio długiego czasu na badanie Twojego psa, poszukaj kogoś innego, z kim będziesz mógł omawiać wszelkie niepokojące Cię kwestie. To podobna sytuacja, jak w przypadku hodowcy: musisz znaleźć kogoś, komu będziesz w stanie zaufać na tyle, by powierzyć mu życie swojego psa.

Test 1

Jak bardzo aktywny tryb życia prowadzę?

Jeśli możesz o sobie powiedzieć:

Jestem bardzo aktywny, jeżdżę na rolkach, na rowerze, chodzę na długie piesze wycieczki i pływam

Jestem dość aktywny, uprawiam jogging na krótkich dystansach, często chodzę na długie spacery, lubię niezbyt forsowne ćwiczenia

Nie jestem zbyt aktywny. Lubię oglądać filmy, chodzić na miłe przechadzki, uprawiać ogródek

Pomyśl o którejś z następujących ras:

Dalmatyńczyk, wyżeł niemiecki krótkowłosey, springer spaniel angielski, Jack Russell terrier, wyżeł weimarski, wyżeł węgierski vizsla, seter irlandzki, doberman, spaniel bretoński, alaskan malamute, airedale terrier

Golden retriever, labrador retriever, owczarek niemiecki, beagle, rottweiler, pudel średni lub duży, bokser, siberian husky, cocker spaniel, owczarek szetlandzki, owczarek australijski, dog niemiecki, owczarek szkocki collie, shar pei, chow chow, bernardyn, mastiff, chesapeake bay retriever, nowofundland, pies św. Huberta

Pudel (miniaturowy lub toy), jamnik, mops, boston terrier, pinczer miniaturowy, terrier szkocki, west highland white terrier, cairn terrier, basset, maltańczyk, buldog, pekińczyk, bichon frise, lhasa apso, corgi (pembroke i cardigan)

Rozmowa z przyjaciółmi

Możesz spędzić długie miesiące, czytając o psach, chodząc na wystawy i zastanawiając się nad wyborem najlepszego psa dla siebie, a potem wszystko to bierze w łeb, gdy ktoś z Twoich znajomych opowiada Ci, że znają kogoś, kogo suka właśnie się oszczeniła i kto szuka dobrych domów dla szczeniąt. Ignorujesz to, co podpowiada Ci instynkt, jedziesz zobaczyć szczeniaki, zakochujesz się w którymś i wracasz do domu z psem, którego geny są jedną wielką tajemnicą i który wyrasta na coś nieprzypominającego żadnej znanej rasy psów i na dodatek jest trzy razy większe niż pies, jakiego planowałeś mieć. Czy to znaczy, że przez resztę życia będziesz się męczył z nieodpowiednim psem? Może tak. A może i nie — na całe szczęście zarówno psy, jak i ludzie mają duże zdolności przystosowawcze. Zapewne nie było to najmądrzejsze posunięcie z Twojej strony, jeśli jednak postanowisz być odpowiedzialnym właścicielem i dbać o wszelkie potrzeby swojego psa: wyprowadzać go, karmić, czesać, chodzić z nim do weterynarza, to możecie być razem zupełnie szczęśliwi.

Rasowy czy mieszaniec

O psach rasowych można przeczytać bardzo dużo, ponieważ, jak — mam nadzieję — już się zorientowałeś, są to psy wyhodowane, by wyglądać i zachowywać się w określony sposób. Ułatwia to wybór odpowiedniego psa dla własnej rodziny. Z drugiej strony, czasami wydaje się to takie skomplikowane: tyle możliwości, tyle rzeczy do zrobienia, tyle kwestii do przemyślenia! I wreszcie, może się tak zdarzyć, że po przeczytaniu opisów wszystkich ras stwierdzisz, że żadna nie odpowiada Ci tak do końca.

Test 2

Jak wygląda moja sytuacja życiowa?

Jeśli ten opis pasuje do Ciebie...

Jestem bardzo zajęty swoją karierą, pracuję 70 godzin tygodniowo

Jestem młodą osobą, mam męża (żonę), oboje pracujemy, mamy dom z ogródkiem

Jestem młodą osobą, mam męża (żonę) i dzieci, mamy dom z ogródkiem

Jestem na emeryturze (mam męża/żonę), nasze dzieci są już dorosłe i wyprowadziły się z domu. Jestem starszą samotną osobą, moje dorosłe dzieci mieszkają już osobno

...to pomyśl o następujących sprawach:

Powinieneś zrezygnować z pomysłu posiadania psa, chyba że Twój współlokator lub członek rodziny, z którym mieszkasz, gotowy jest się nim zajmować.

Ile godzin dziennie pies musiałby przebywać sam? Czy stać Was na wynajęcie kogoś, kto będzie z nim wychodził na spacer? Czy Ty i Twój współmałżonek macie możliwość pracowania na zmianę, tak by któreś z Was było w domu z psem?

W jakim wieku są Wasze dzieci? Czy masz dostatecznie dużo czasu dla psa, a szczególnie dla szczenięcia?

Czy często podróżujesz, by odwiedzać rodzinę? Na ile aktywny tryb życia prowadzisz? Czy posiadasz własny środek transportu? Czy masz dość cierpliwości, by szkolić szczeniaka?

Test 3

Gdzie mieszkasz?

Jeśli poniższy opis pasuje do Ciebie...

Mieszkam w mieszkaniu w mieście

Mieszkam w domku w mieście

Mieszkam w domku na przedmieściu

Mieszkam na wsi

...to pomyśl o którejś z następujących ras:

Pudel (miniaturowy lub toy), jamnik, mops, boston terrier, pinczer miniaturowy, terier szkocki, west highland white terrier, cairn terrier, maltańczyk, buldog, pekińczyk, bichon frise, lhasa apso, corgi (pembroke i cardigan)

Każda z ras wymienionych powyżej oraz: basset, golden retriever, rottweiler, pudel średni lub duży, bokser, cocker spaniel, owczarek australijski, shar-pei, chow-chow, chesapeake bay retriever

Golden retriever, labrador retriever, owczarek niemiecki, bokser, beagle, rottweiler, pudel średni lub duży, siberian husky, cocker spaniel, owczarek szetlandzki, owczarek australijski, dog, owczarek szkocki collie, shar-pei, chow chow, bernardyn, mastiff, chesapeake bay retriever, nowofundland, pies św. Huberta

Dalmatyńczyk, wyżeł niemiecki krótkowłosy, springer spaniel angielski, Jack Russell terrier, wyżeł weimarski, vizsla, seter irlandzki, doberman, spaniel bretoński, akita, alaskan malamute, airedale terrier

Jeśli nie znajdujesz dla siebie żadnej propozycji wśród psów rasowych albo po prostu pochodzenie i geny Twojego psa nie mają dla Ciebie większego znaczenia, to możesz się zastanowić nad przygarnięciem mieszańca czy też, mówiąc inaczej, kundla. Co prawda czasem nie są to najpiękniejsze psy na świecie, nie wiadomo też, czy ich charakter jest wynikiem domieszki krwi retrieverów, czy też może terierów, a może wszystkiego po trochu — jednak podobnie jak ich rasowi kuzyni, mieszańce mogą być wspaniałymi psami rodzinnymi.

Często mieszańce dziedziczą najlepsze cechy swoich przodków, a zgadywanie, jakie rasy były wśród nich, może być niezłą zabawą. W niektórych przypadkach pochodzenie szczeniaków jest znane — jak wtedy, gdy Twój labrador pokryje przypadkowo sukę australian cattle dog mieszkającą obok — jednak na ogół pozostaje zagadką. Moi znajomi mają psa, który jest mieszańcem bernardyna i flat coated retrievera. Pies jest zbudowany jak bernardyn i ma charakterystyczne dla niego umaszczenie, jednak jego sierść jest gładka jak u flat coated retrievera. Jest nieco mniejszy od bernardyna, jednak większy od flata. Jest łagodny, przyjacielski i uwielbia pływać, ma też błony pomiędzy palcami łap. Ponieważ wiedzieliśmy, jakie rasy byli rodzice tego psa, rozumieliśmy, dlaczego lubił te, a nie inne rzeczy. Brytyjskie czasopismo poświęcone psom „Dogs Today” organizuje co miesiąc konkurs na odgadnięcie pochodzenia mieszańców. Prawidłowa odpowiedź pojawia się w kolejnym numerze. Ciekawe jest czytanie tego, co czytelnicy proponują, i porównywanie odpowiedzi.

Tak naprawdę nie można powiedzieć, czy lepszy jest pies rasowy, czy mieszaniec — jeden i drugi to po prostu pies. Ważne jest tylko to, na ile jesteś w stanie zaspokoić jego potrzeby. Jeśli jesteś pedantem mieszkającym w niewielkim mieszkanku na piątym piętrze, to duży kudłaty pies — czy rasowy, czy mieszaniec — nie jest dla Ciebie najlepszym wyborem. Wybierając psa, musisz realistycznie ocenić ilość czasu i energii, jakie będziesz musiał poświęcić na opiekę nad nim. Dla psów nie ma znaczenia, czy są rasowe, czy nie. Dla nich ważny jest właściciel, który powinien być opiekunem i przewodnikiem. To tylko ludzie wartościują zwierzęta według tego, czy są rasowe, czy nie.

Szczeniak czy dorosły?

Większość ludzi w ogóle nie zadaje sobie tego pytania, a powinni. Na ogół kiedy ktoś zaczyna myśleć o psie, automatycznie rozważa wzięcie szczeniaka, puchatej kulki, która będzie rozśmieszać domowników swoją nieporadnością. Ludzie zwykle marzą o tym, że wychowają sobie szczeniaka tak, jak chcą.

Czy naprawdę chcesz mieć szczeniaka?

Dobrze się nad tym zastanów. Czy to dobre rozwiązanie dla Twojej rodziny? Szczeniak w domu to odpowiednik ludzkiego dwulatka: wszędzie wejdzie, wszystko bierze do pyszczka. Szczeniaki lubią gryźć wszystko, co im wpadnie w ząbki, i jeśli nie zapewnisz im dostatecznej ilości zabawek, będą gryzły, cokolwiek znajdą. Trzeba wiele czasu i dyscypliny, by nauczyć szczeniaka czystości: trzeba wyprowadzać go wcześniej rano, potem kilkukrotnie w ciągu dnia i późnym wieczorem; trzeba nieustannie mieć go na oku, by zapobiec wypadkom. Szczeniak potrzebuje też szkolenia i socjalizacji, ponieważ jeśli dorośnie, nie wiedząc, jakie zachowania są akceptowane, a jakie nie, sam zacznie dyktować reguły. Może Cię rozczulać szczeniak śpiący z Tobą na kanapie lub w łóżku albo skaczący na Ciebie przy powitaniu, jednak nie zdziw się, kiedy spotkasz się z oporem, próbując oduczyć tych zachowań dorosłego psa.

Korzyści z wzięcia dorosłego psa

Jeśli bierzesz do domu dorosłego psa, to oczywiście omija Cię uroczy okres jego szczeniństwa. Jednak w zamian zyskujesz coś innego: dorosłe psy są na ogół spokojniejsze, zwykle są już nauczone czystości, mają pewne nawyki, a ludzie często mówią, że stwarzają wrażenie, jakby były wdzięczne za to, że znalazły nowy dom, w którym otoczone są dobrą opieką i miłością.

Biorąc dorosłego psa ze schroniska, fundacji czy od poprzedniego właściciela, najczęściej po prostu ratujesz mu życie — możesz więc być dumny z dobrego uczynku. Oczywiście dorosły pies ma już swoje nawyki wynikające z dotychczasowych doświadczeń, jednak wbrew popularnemu powiedzeniu również starszego psa możesz nauczyć nowych sztuczek. Jeśli potraktujesz sprawę przygarnięcia dorosłego psa równie poważnie, jak zrobiłbyś to w przypadku kupna szczeniaka, to masz

W jakim wieku powinieneś wziąć szczenię?

Badania wskazują, że pierwsze osiem do dziesięciu tygodni w życiu szczenięcia są niezmiernie istotne dla jego rozwoju. Do czasu pierwszych szczepień szczenięta są chronione przez przeciwciała matki, które otrzymują wraz z jej mlekiem. Od swojej matki i rodzeństwa uczą się podstawowych psich zachowań. W miarę dorastania szczenięta tworzą stado, w którym istnieje hierarchia. Może Ci być żal szczeniaka, który ma najniższą pozycję, przez co zawsze ostatni dostaje się do cycka, albo któremu dokucza rodzeństwo, jednak nic na to nie poradzisz. Takie jest psie życie, a każdy szczeniak musi znaleźć swoje miejsce w stadzie.

Odpowiedzialny hodowca przygląda się szczeniakom i wykorzystuje swoją wiedzę o poszczególnych szczeniętach, by dobrać dla nich jak najlepszych przyszłych właścicieli. Jeśli dana rodzina ma żywe, hałaśliwe dzieci, które mogłyby przerażać szczenię stojące niżej w hierarchii, to hodowca prawdopodobnie zaproponuje im najodważniejszego szczeniaka, który potrafi się o siebie zatroszczyć. Z kolei taki szczeniak alfa w spokojnej rodzinie mógłby wyrosnąć na domowego tyrana.

Szczeniąt nie powinno się oddzielać od matki i rodzeństwa przed ukończeniem przez nie ośmiu tygodni. Niektórzy hodowcy trzymają je nawet dłużej — do dwunastego tygodnia, szczególnie w przypadku gdy wiele szczeniąt z miotu dobrze się zapowiada wystawowo. Oddzielenie szczeniąt od matki, zanim skończą osiem tygodni, może zaburzyć ich rozwój i skutkować pojawieniem się problemów behawioralnych w przyszłości.

szansę na znalezienie przyjaciela, który w pełni będzie odpowiadał Twoim potrzebom.

Przygarnięcie dorosłego psa nie musi wcale oznaczać wizyty w najbliższym schronisku i przygarnięcie jakiejś ledwo żywej psiej biedy (choć niech błogosławieni będą ci, którzy tak robią!). Z łatwością możesz znaleźć dorosłego psa, rasowego lub mieszańca, z ogłoszenia lub za pośrednictwem fundacji zajmującej się pomocą bezdomnym zwierzętom. Niektóre z nich zajmują się ratowaniem psów określonych ras.

Moja żona i ja przygarnęliśmy dorosłą sukę wcześniej należącą do kobiety, która się przeprowadzała i nie mogła jej zabrać ze sobą. Obydwoje wtedy pracowaliśmy i wiedzieliśmy, że nie będziemy mieli dość czasu, by wychować szczeniaka. Chcieliśmy, by nowy pies był towarzystwem dla naszego pięcioletniego psa, więc nie chcieliśmy, by była między nimi zbyt duża różnica wieku. Chcieliśmy psa, z którym Exley od razu mógłby się bawić i który byłby na podobnym etapie rozwoju. Chcieliśmy też, żeby był do pies nauczony czystości, nie nadmiernie szczekliwy i taki, który potrafiłby dopasować się do naszego stylu życia. Znaleźliśmy Chelsea w lokalnym oddziale SPCA (*Society for the Prevention of Cruelty to Animals* — Towarzystwo na Rzecz Zapobiegania Okrucieństwu wobec Zwierząt). Wydawała się spełniać nasze podstawowe wymagania: miała pięć lat, była nauczona czystości i знаła podstawowe komendy, takie jak „siad”, „waruj” i „zostań”. Przez pierwszych kilka dni w naszym domu zachowywała się nieco niepewnie. Całymi dniami przesiadywała w pobliżu drzwi, tak jakby czekała, aż ktoś ją stąd zabierze. Oddalała się od nich tylko, by jeść i spać. Była cicha i smutna. Wyraźnie widać było, że tęskni za poprzednią właścicielką. Po kilku tygodniach zaczęła dochodzić do siebie. Dzisiaj to ona rządzi u nas w domu. Jest duża, bardzo ciekawska i wszędzie się wepchnie, zostawiając tony sierści. Uwielbia się bawić, jest czujna i aktywna. Z łatwością dostosowała się do naszego trybu życia i jest najlepszą przyjaciółką i towarzyszką zabaw dla naszego pierwszego psa. Czasem bywa nieśmiała, ale nie ma w niej cienia agresji. W stosunku do tłumów ludzi przewijających się przez nasz dom jest nieufna, ale nauczyła się ich witać spokojnie i bez szczekania. Nie potrafimy już wyobrazić sobie życia bez niej.

Skąd wziąć psa?

Hodowcy

Możesz pomyśleć, że to trochę tak, jakby zapytać sprzedawcę chevroletów, jaki samochód by Ci polecił. Jak sądzisz, co powie? „Hm, moim zdaniem wygląda pan na kogoś, komu pasowałaby honda. Salon sprzedaży hondy jest kawałek dalej na tej samej ulicy”. Jednak dobry hodowca psów może Ci odpowiedzieć właśnie w tym stylu.

Kiedy już jako dorosły zacząłem się rozglądać za swoim pierwszym własnym psem, w naturalny sposób zacząłem od ras, które były w moim domu, kiedy dorastałem. Wszyscy tak robimy. Potem zdecydowałem się jednak porozmawiać z profesjonalistami. Tak się złożyło, że pracowałem wtedy w firmie, której jeden z działów zajmował się zwierzętami. Niektórzy z pracowników tego działu byli sędziami kynologicznymi lub hodowcami. Skierowali moją uwagę na kilka konkretnych ras i polecieli mi dobrych hodowców. Niestety, nie każdy ma takie szczęście. Jednak w moim przypadku zasięgnięcie opinii pozwoliło mi nie tylko określić, jakiego psa chciałem mieć, ale również zadać sobie pytania, czy to na pewno dobra rasa dla mnie.

W końcu trafiłem do Nancy Campbell, hodowczyni wyżłów niemieckich krótkowłosych, która ratowała również bezdomne psy tej rasy i zapewniała im tymczasowy dom. Zadała mi więcej pytań niż ja jej. Wydawało mi się, że już to wszystko wiem. W jej głosie słysząc było troskę, a ja odpowiadałem z fałszywym zdecydowaniem i pewnością siebie. Jednak ona drążyła temat głębiej. Jak duże jest moje mieszkanie? Jak często ćwiczę? Do której godziny siedzę w pracy? Ile zabiera mi powrót do domu? A potem powiedziała NIE!

Możesz sobie wyobrazić moje zaskoczenie! Uważała, że nie jestem gotowy, by wziąć szczeniaka i właściwie go wychować. Często pracowałem do późna, a praca bardzo mnie pochłaniała. Mimo że miałem kogo poprosić o wyprowadzenie psa, hodowczyni uważała, że nie będę miał dość czasu na prawidłową socjalizację. Mówiąc krótko, odmówiła mi sprzedaży psa i poradziła, żebym jeszcze raz przemyślał swoją decyzję.

Ponieważ nie jestem osobą, którą łatwo zrazić do czegokolwiek, po paru dniach zadzwoniłem do niej, mówiąc, że przemyślałem wszystko jeszcze raz, wymyśliłem kilka realistycznych rozwiązań i chciałbym je z nią omówić. Powiedziała mi wtedy, że nadal odradza mi wzięcie szczeniaka, ale może mógłbym pomyśleć o wzięciu dorosłego psa, który byłby już nauczony czystości i byłby w stanie zostawać sam w domu na jakiś czas.

Poradziła mi również, bym zatrudnił osobę, która będzie wyprowadzać psa. Dopiero kiedy uznała, że spełniam wszystkie wymagania i jestem dość odpowiedzialny, by zająć się psem, dostałem Exleya, osiemnastomiesięcznego psa, który szukał nowego domu.

Szczeniak a dorosły — za i przeciw

Szczeniak

Za:

- Uroczy.
- Lubi się bawić.
- Lubi pieszczoty.
- Mocno przywiązuje się do człowieka i łatwo jest ustalić hierarchię stada.

Przeciw:

- Trzeba go nauczyć czystości, potrzebuje socjalizacji i szkolenia posłuszeństwa.
- Trzeba przecierpieć okres gryzienia wszystkiego i dorastania.

Pies dorosły

Za:

- Jest już nauczony czystości, a jeśli nie, to można to zrobić w łatwy sposób.
- Zazwyczaj nie wymaga tyle szkolenia.
- Lubi się bawić, jest aktywny.
- Dobrze nadaje się dla pracujących par i samotnych osób.

Przeciw:

- Ominie Cię uroczy okres szczeniństwa.
- Może mieć już utrwalone złe nawyki.

Nancy była doskonałym przykładem odpowiedzialnego hodowcy. Jak sama powiedziała, chciała się upewnić, że naprawdę zależy mi na psie i że rozumiem związaną z posiadaniem psa odpowiedzialność. Chciała zrobić wszystko, co możliwe, by się upewnić, że nie oddam jej psa z powrotem, nie dlatego, żeby go nie lubiła, ale dlatego, że na świecie i tak jest więcej psów niż ludzi chętnych, by je przygarnąć. Chciała dla tego

Dokumenty rasowego psa

Jeśli kupujesz rasowego szczeniaka lub dorosłego psa, to powinieneś otrzymać dokumenty potwierdzające jego pochodzenie i przynależność do określonej rasy. W przypadku szczenięcia będzie to metryka, na podstawie której możesz zarejestrować szczeniaka w Związku Kynologicznym i otrzymać pełny rodowód obejmujący 4 pokolenia przodków. Pamiętaj, pies rasowy to wyłącznie pies z rodowodem ZKwP lub innej organizacji kynologicznej. Aby pies rasowy mógł być dopuszczony do hodowli, musi on zostać oceniony przez sędziów kynologicznych na wystawach i otrzymać odpowiednio wysokie oceny. W przypadku niektórych ras konieczne jest również przejście testów psychicznych lub wykonanie określonych badań, jak na przykład prześwietlenie na dysplazję. Wszystko to ma na celu zapewnienie, by rozmnażane były jedynie psy odpowiadające wzorcowi rasy, zdrowe i o dobrej psychice. Nie daj się nabrać na kłamstwa pseudohodowców sprzedających „psy rasowe bez rodowodu”. Nieprawdą jest, że tylko pierwszych sześć szceniąt z miotu otrzymuje metryczki — metryki otrzymują wszystkie szczenięta z miotu. Nie wierz również w to, że metryczka zostanie Ci dosłana pocztą — powinieneś ją otrzymać już w momencie zakupu szczeniaka. Jeśli pseudohodowca twierdzi, że szczeniaki są po rodowodowych rodzicach, którzy nie byli nigdy wystawiani, ponieważ go na to nie stać, uciekaj czym prędzej. Ktoś, kto nie mógł ponieść stosunkowo niewielkich kosztów związanych z wystawianiem psa (opłata za wystawę wynosi najczęściej kilkadziesiąt złotych, jedynie w przypadku wystaw międzynarodowych jest nieco wyższa), z całą pewnością nie był w stanie prawidłowo odchowić miotu, co jest wielokrotnie bardziej kosztowne.

Pamiętaj, jeśli zależy Ci na psie rasowym, kup psa z rodowodem. Jeśli nie, przegarnij psiaka ze schroniska.

Rodowód jest potwierdzeniem pochodzenia Twojego psa. Nie gwarantuje jednak automatycznie, że będzie on wybitnym psem wystawowym, hodowlanym ani że będzie zdrowy. Jeśli marzysz o karierze wystawowej, szukaj szczeniaka po rodzicach, którzy odnosili sukcesy w tej dziedzinie. Porozmawiaj też z hodowcą o swoich planach — z pewnością pomoże Ci wybrać najbardziej obiecujące szczenię z miotu i będzie służył radą na temat przygotowania psa do wystawy w przyszłości.

jednego znaleźć dobry dom na stałe. Dała mi dokumenty Exleya i pisemną instrukcję, jak się nim opiekować. Powiedziała, że mogę do niej zadzwonić w każdej chwili, gdybym miał jakieś pytania czy problemy. Kiedy zdarzyło się, że rzeczywiście do niej zadzwoniłem z prośbą o radę, była bardzo pomocna i sympatyczna.

Niestety, nie wszyscy hodowcy są tacy jak Nancy. Wielu z nich nie zadaje dostatecznej liczby trudnych pytań potencjalnym nabywcom szczeniąt, wielu z nich w ogóle nie ma żadnych skrupułów. Dlatego właśnie tak ważne jest znalezienie hodowcy, któremu będziesz mógł ufać. Było mnie stać na psa od Nancy, jednak dla niej nie była to jedynie kwestia zarobku, lecz znalezienia psu naprawdę dobrego domu. Jeśli hodowca nie zadaje Ci dostatecznej liczby pytań, powinieneś się zastanowić nad tym, na ile troszczy się on o swoje psy.

Sklep lub giełda zoologiczna

Czy pies ze sklepu zoologicznego lub giełdy różni się czymś od psa kupionego od hodowcy? Niestety, często tak. Jak pisałem wcześniej, odpowiedzialny hodowca starannie dobiera zwierzęta do hodowli, stara się wyeliminować możliwe problemy zdrowotne, dba o socjalizację szczeniąt i stara się znaleźć dla nich jak najlepsze domy, zadając nabywcom szczeniąt mnóstwo niewygodnych pytań.

Tymczasem szczeniaki sprzedawane na giełdach lub w sklepach zoologicznych często pochodzą z tzw. „fabryk szczeniąt”. Innymi słowy, pochodzą od hodowców, którzy nieszczególnie przejmują się wzorcem rasy czy tym, by hodować psy zdrowe i o prawidłowym charakterze. W rezultacie niczego niepodejrzewający nabywca nie wie, w co się pakuje, nawet jeśli szczeniaki posiadają metryczki, które w tym przypadku potwierdzają

Test 4

Pytania, które powinienś zadać hodowcy

1. Jak długo zajmuje się hodowlą psów danej rasy?
2. Czy kiedykolwiek hodował psy innej rasy? Jeśli tak, to jak długo?
3. Kiedy ostatnio któryś z psów należących do hodowli był pokazywany na wystawie?
4. Czy matka lub ojciec szczeniąt mają ukończone championaty? Czy można zobaczyć ich rodowody i dyplomy?
5. Czy któreś z rodziców szczeniąt ma jakieś osiągnięcia w psich sportach lub próbach pracy?
6. Czy rodzice szczeniąt zostali przebadani na dysplazję stawów biodrowych, choroby oczu, serca lub inne choroby genetyczne, którymi obciążona jest dana rasa? Hodowca powinien chętnie pokazać Ci rodowody, certyfikaty zdrowia i inne dokumenty dotyczące swoich psów. Jeśli hodowca wykręca się od tego, nie powinienś mu ufać. Te dokumenty powinny być dostępne od razu.
7. Czy można obejrzeć rodziców lub rodzeństwo szczenięcia?
8. Czy szczenięta miały już jakieś szczepienia? Jakie i kiedy?
9. Czy szczenięta przeszły już przegląd miotu i czy można zobaczyć protokół z przeglądu? Czy odbierając szczenię, otrzymasz jego metrykę (jeśli nie, jest to powód, by podejrzewać, że będą kłopoty).
10. Czy hodowca może dać Ci telefony do innych właścicieli szczeniąt z jego hodowli?

jedynie to, że szczenię pochodzi od rodowodowych rodziców. Szczenięta są często równie urocze jak te, które można kupić u hodowcy, bywa jednak, że są w znacznie gorszej kondycji.

Szczenięta są najbardziej ujmujące w wieku od sześciu do ośmiu tygodni — sprzedawcy, wiedząc o tym, często oddzielają je od matki zbyt wcześnie, co skutkuje problemami zdrowotnymi i behawioralnymi w przyszłości.

Czy to oznacza, że w takim miejscu nie można kupić dobrego psa? Cóż, zdarzają się wyjątki od każdej reguły. Znam ludzi, którzy kupili szczeniaka w sklepie zoologicznym, i wyrósł on na wspaniałego i zdrowego psa. Jednak znam również takich, którzy kupiwszy szczeniaka w takim miejscu, wkrótce dowiedzieli się, że cierpi on na poważną chorobę. W Polsce niewiele sklepów sprzedaje szczenięta — jest tak również z powodu nacisków opinii publicznej. Często zamiast tego decydują się pośredniczyć w adopcji psów z lokalnego schroniska, co korzystnie wpływa na wizerunek sklepu, jak również daje nowym właścicielom poczucie spełnienia dobrego uczynku. Niestety, handel zwierzętami na giełdach i targowiskach wciąż kwitnie, a kupno zwierzęcia w takim miejscu jest obciążone jeszcze większym ryzykiem, ponieważ w przypadku gdy zwierzę okaże się chore, nabywca często nie ma najmniejszej możliwości dochodzenia odszkodowania.

Jeśli kupisz szczeniaka w sklepie zoologicznym lub na giełdzie, powinieneś jak najszybciej udać się z nim do weterynarza, a w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek problemów, jak najszybciej skontaktować się ze sprzedającym, o ile jest to możliwe.

Adopcje psów rasowych

Istnieje wiele organizacji i fundacji pomagających w znalezieniu nowych domów psom określonej rasy. Często są to psy odebrane poprzedniemu właścicielowi z powodu złego traktowania lub uratowane ze schroniska. Nierzadko działalność taką prowadzą wolontariusze lub hodowcy danej rasy, którzy wyszukują w schroniskach psy ulubionej przez siebie rasy i starają się znaleźć im nowe domy, często zapewniając dom tymczasowy. Nie zawsze są to psy, których pochodzenie można ustalić, często są one bez rodowodu, będące w typie danej rasy. Losy tych psów bywają bardzo

różne, trafiają się wśród nich takie, które szukają nowego domu z powodu śmierci dotychczasowego właściciela, jak też i takie, których dotychczasowe koleje losu są zupełnie nieznane. Zazwyczaj nie są to szczenięta, lecz dorosłe psy.

Jeśli jednak szukasz psa rasowego, a nie stać Cię na szczeniaka z rodowodem, zdecydowanie powinieneś rozważyć wzięcie szczeniaka z takiego źródła.

Schroniska i azyły

W Polsce działa wiele schronisk i azyli dla zwierząt. Czasami zwierzę przyprowadza poprzedni właściciel lub ktoś z rodziny, czasami ktoś, kto znalazł blakającego się psa, a nie jest w stanie sam się nim zaopiekować, a czasem psy są wyłapywane przez odpowiednie służby.

Często są to zupełnie zdrowe, przyjazne zwierzęta, które po prostu potrzebują nowych domów. W większości przypadków potrzebują trochę czasu, nim przystosują się do nowych warunków. Pies ma silną potrzebę bycia częścią stada. Zmiana otoczenia podkopuje jego pewność siebie, ponieważ w nowych warunkach musi od nowa ustalać, jaka jest jego pozycja w hierarchii. Im dłużej pies będzie przebywał w nowym domu i w Twoim towarzystwie, tym lepiej będzie się czuł i stopniowo wróci mu pewność siebie.

Czasem schronisko ma wiele informacji na temat danego psa, a czasem nie wie o nim nic. W wielu schroniskach pracownicy lub dochodzący wolontariusze wiedzą bardzo dużo na temat poszczególnych zwierząt. Często te osoby potrafią świetnie ocenić charakter danego psa i powiedzieć, co dane zwierzę lubi, a czego nie.

Mówiąc krótko, jeśli nie zależy Ci na psie z rodowodem, to w schronisku może na Ciebie czekać wspaniały przyjaciel na całe życie. W początkowym okresie może mu być trudno przystosować się do nowych warunków, jednak kiedy już poczuje się pewniej, odwdzieczy Ci się miłością i przywiązaniem. W wielu przypadkach psy ze schroniska są nieco starsze i nauczone czystości. W dalszej części książki znajdziesz więcej informacji na temat potrzeb psa przegarniętego ze schroniska lub z ulicy.

Przyjaciele

To jedno z najmniej prawdopodobnych i najmniej pożądanых źródeł, z których mógłbyś dostać psa. Czy Twój przyjaciel zna się na hodowli psów? Być może wie wiele o modzie, wie, jakie zespoły muzyczne są teraz na topie, zna fajnych ludzi, ma wspaniałą pracę — ale co tak naprawdę wie o psach?

Często ludzie mają do oddania szczeniaki, ponieważ ich suka zaszła w ciążę. Czasem właściciele celowo do tego dopuścili, a czasem po prostu nie dopilnowali suki w czasie ciecarki, a ona znalazła sobie amanta. Psy nie są zanedo wybredne, w każdym razie nie w naszym rozumieniu, ponieważ w ogóle nie zważają na rasę: albo im się podoba inny pies, albo nie.

W wielu przypadkach nie wiesz tak naprawdę, co bierzesz. W takiej sytuacji musisz sobie zadać wiele pytań. Czy Twój przyjaciel odpowiednio traktuje swoją sukę? Czy dowiedział się, jak opiekować się nią w okresie ciąży? Czy konsultował się z weterynarzem? Czy podoba Ci się jego suka? Czy znasz ją dostatecznie dobrze, by ocenić, czy podoba Ci się jej usposobienie?

Czasem ktoś znajomy znajduje blakającego się psa i szuka dla niego domu. Zdarza się to częściej, niż mógłbyś przypuszczać. Postaraj się zadać jak najwięcej pytań na temat psa i nie kieruj się emocjami. Co prawda w ten sposób można zyskać wspaniałego przyjaciela, jednak warto dobrze przemyśleć kwestię, zanim zdecydujesz się na przyswajanie takiego zwierzęcia. Mówiąc krótko, prawdziwy przyjaciel nie będzie Cię namawiał na psa, którego nie potrzebujesz. Podejmując decyzję, powinieneś więc zastanowić się nie tylko nad samym psem, ale również nad osobą, która Ci go proponuje.

